

jméno příjmení
Ulice [9]
[100 00] Město

Nejvyšší státní zastupitelstvo
K rukám JUDr. Igora Stříže
Jezuitská 585/4
660 55 Brno

Datum:

Referenční číslo: 1/2024

Zasláno doporučeně s dodejkou pod číslem: RR_____CZ
Číslo doplněno před pracovníci České pošty, jakožto důkaz o vložení a existenci dokumentu

Trestní oznámení o podezření z páčání trestných činů zaměstnanců finanční správy

Připojuji se k trestnímu oznámení s referenčním číslem 1/2024, které vám bylo zasláno 29. 4. 2024, protože se jedná o zásadní podvody, které jsou na nás lidi páčány a je potřeba, aby byly prošetřeny.

Vzhledem k závažnosti celého případu se obracím přímo na vás, Igore Stříži, jakožto nejvyššího státního zástupce a ochránce lidských práv. Využívám svého práva na ochranu svých přirozených lidských práv a svobod, které jsou jednak nadřazeny všem zákonům i mezinárodním smlouvám, ale rovněž jsou pod soudní ochranou a zakotveny v Ústavě i Listině základních práv a svobod, a podávám toto trestní oznámení na údajné zaměstnance fyzicky neexistujícího Generálního finančního ředitelství vydávající se za zaměstnance fyzicky neexistujících finančních úřadů. Dochází zde k porušování mezinárodních smluv a úmluv o lidských právech, kterými je i Česká republika vázána dle Ústavy 1/1993 Sb. článek 1 odst. 2 a článek 10, pokud je tato Ústava platná. Zároveň oznamuji, že v tomto případě vystupuji a jsem žena/muž ....., beneficiant a věřitel a nejsem bezpohlavní osobou ani fyzickou osobou a odmítám být s ní ztotožňován(a) a nucen(a) plnit její povinnosti, které mohou být ukládány toliko osobě.

Toto trestní oznámení je určeno k prošetření podezření z páčání trestných činů zaměstnanců údajné finanční správy.

Správce tohoto případu: Igor Stříž, nejvyšší státní zástupce

Beneficiant a věřitel: .....

Dlužníci:

- ....., současná ředitelka údajného Generálního finančního ředitelství, spolupachatel v napomáhání páčání všech trestných činů svých podřízených

- ....., ředitel údajného Finančního úřadu pro ..... kraj, spolupachatel v napomáhání páchaní všech trestných činů všech svých podřízených

Porušeny tyto mezinárodní smlouvy o lidských právech a naše ústavní zákony:

- Všeobecná deklarace lidských práv – články 1, 3, 4, 5, 6, 7, 12, 15 odst. 2, články 17, 23 odst. 3 a článek 30

- Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, 120/1976 Sb. – články 7, 8

- Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, 209/1992 Sb. – články 3, 4 odst. 1

- Listina základních práv Evropské unie, 12012P/TXT – články 1, 3 odst. 1, články 4, 5, 7, 8, 17, 20, 21 odst. 1 a článek 54

- Ústava České republiky, 1/1993 Sb. – článek 1 odst. 1 a 2, článek 2 odst. 4 „...“, nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.“

- Listina základních práv a svobod, 2/1993 Sb. – články 1, 3 odst. 1 a články 3, 4 odst. 1, články 5, 7, 9 odst. 1, články 10, 11 odst. 1 a článek 26 odst. 2

Nezpochybnitelný fakt je, že se všichni rodíme svobodní a jsme si rovni v důstojnosti i v právech. Ty jsou zaručeny ve Všeobecné deklaraci lidských práv, článek 1 i v Listině základních práv a svobod, 2/1993 Sb. článek 1, v Listině základních práv Evropské unie, 12012P/TXT v článku 6 se zaručuje právo na svobodu a osobní bezpečnost a rovněž v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech, článku 5. Všechny mezinárodní smlouvy a naše ústavní zákony uznávají svobodu a neporušitelnost přirozených práv, jejichž jedinými nositeli jsou muži a ženy, tedy živé lidské bytosti, ne občané.

Toto trestní oznámení je podáno na základě faktu o svobodě a rovnosti v právech, kdy jedno z mých nezczitelných přirozených práv je uznání mého právního a politického statusu – ženy/muže :jméno:příjmení., beneficianta a věřitele.

Tento status ženy a muže je zakotven v jakékoliv Ústavě naší země od roku 1918:

- Ústava Československé republiky 121/1920 Sb. § 1 odst. 1 jasně deklaruje, že jedině lid je jediným zdrojem veškeré státní moci v republice Československé. Ne občané.

- v Ústavě Československé republiky 150/1948 Sb. článku 1 odst. 2 se píše, že jedině lid je zdrojem veškeré státní moci. Ne občané.

- v Ústavě Československé socialistické republiky 100/1960 Sb. článku 2 odst. 1 se píše, že veškerá státní moc patří pracujícímu lidu. Ne občanům.

- v Ústavě České republiky 1/1993 Sb. článku 2 odst. 1 se píše, že lid je zdrojem veškeré státní moci. Ne občané.

Nikdo nemá žádnou pravomoc nad lidmi, živými lidskými bytostmi, tedy ženami a muži.

Proto vás, nejvyšší státní zástupče, Igore Stříži, určuji správcem tohoto trestního oznámení; já jsem žena :jméno:příjmení., beneficiant a věřitel; a všichni výše zmínění jsou našimi dlužníky, pokud nebude prokázáno důvěryhodnými důkazy od dlužníků jinak. Od Vás, Igore Stříži, žádám spravedlivé posouzení všech níže vznesených podvodů a je vaší povinností získat požadované důkazy, na jejichž základě spravedlivě vyhodnotíte závažnost vznesených trestných činů a sjednáte spravedlivou nápravu.

Podvod č. 1 – neexistence mírové smlouvy s Československem po druhé světové válce

Jak Vám byl již předložen důkaz z kanceláře ministryně obrany, do dnešního dne nebyla podepsána oficiální mírová smlouva mezi Československem, Německem a vítěznými spojenci po druhé světové válce, která by zároveň potvrdila, že se nenacházíme stále na okupovaném území, kde by stále platily Haagské úmluvy včetně článku 46 z úmluvy z roku 1907, který hovoří, že soukromý majetek nesmí být

zabaven, a tím pádem by se popřelo vše, co se nám tvrdí o suverénním a svrchovaném státě. Navíc se v tomto důkazu uvádí, že válečný stav byl ukončen nějakým prohlášením prezidenta Československé republiky o zastavení válečného stavu s Německem, což není totéž jakožto oficiální mírová smlouva, kde je jasně uznána svrchovanost státu, který byl okupován.

Doložení důkazu k č.1:

Žádám od výše zmíněných dlužníků doložení kopie mírové smlouvy mezi Československem a vítěznými mocnostmi o ukončení okupace na našem území a vypořádání po druhé světové válce, případně jiného oficiálního dokumentu, který prokazuje, že jsme byli opětovně po 2. světové válce uznáni za suverénní/svrchovaný stát. V případě, že žádná taková smlouva, dokument neexistuje, chci vyvrátit hmatatelným důkazem tvrzení, že na našem území jsou stále platné Haagské úmluvy z let 1899 a 1907 a to konkrétně platnost článku 46 z úmluvy z roku 1907, který zakazuje zabavování soukromého majetku.

Podvod č. 2 - existence Československé socialistické republiky

Československá socialistická republika byla pouze přejmenovaná ústavním zákonem 81/1990 Sb. na Československou federativní republiku. Nikde v tomto zákoně ani žádném jiném se neuvádí, že oficiálně Československá socialistická republika zanikla, proto dle de iure stále existuje.

Doložení důkazu k č. 2:

Žádám od výše zmíněných dlužníků důkaz, a to ústavní zákon, který potvrzuje, že Československá socialistická republika oficiálně zanikla a nedošlo pouze k jejímu přejmenování. Pokud žádný takový důkaz není, žádám o doložení ústavního zákona, který potvrzuje právoplatnost a ústavnost pouhého přejmenování názvu státu bez vědomí a souhlasu lidí.

Podvod č. 3 - pochybný název Česká a Slovenská Federativní Republika

Další podvodný název byl Česká a Slovenská Federativní Republika, který mimo jiné má chybnou gramatiku, který byl klamavě užit v ústavním zákoně 143/1968 Sb., verze 19 platná v období 29.10.1992 - 31.12.1992, ale s účinností zákona od 1. 1. 1969. V článku 1 odst. 4 této verze ústavního zákona se jasně píše: „Československou socialistickou republiku tvoří Česká socialistická republika a Slovenská socialistická republika. Obě republiky mají v Československé socialistické republice rovnoprávné postavení.“ Ale ve stejném zákoně článku 4 odst. 1 se píše: „Hospodářství v České a Slovenské Federativní Republice je integrací ekonomiky České republiky a ekonomiky Slovenské republiky; je založeno na jednotném vnitřním trhu, zejména na jedné měně a na volném pohybu pracovních sil, zboží a peněžních prostředků.“ A takovýchto klamavých článků tento ústavní zákon má několik např. v článcích 60-65 se píše o prezidentovi Československé socialistické republiky, ale v článku 62 odst. 7 je zmiňován prezident České a Slovenské Federativní Republiky a další klamavá ustanovení. Pokud byl použit vědomý podvod, a to trikem přejmenováváním různých názvů republik, je celý tento právní předpis nulitní a neplatný od počátku.

Doložení důkazu k č. 3

Žádám všechny výše uvedené dlužníky o doložení důkazu, a to ústavního zákona, který změnil a doplnil ústavní zákon 143/1968 Sb. ve verzi 19, zároveň s vysvětlením, proč tyto změny byly přidány do původní verze toho zákona s účinností od 1. 1. 1969 a nebyly provedeny změny názvu státu ve všech § tohoto zákona a byl z tohoto ústavního zákona vytvořen takový paskvil.

Protože Československá socialistická republika oficiálně nezanikla, jsou všichni výše zmínění dlužníci povinni vyvrátit tvrzení, že v době pouhých změn názvů našeho státu na Československá federativní republika a Česká a Slovenská Federativní Republika byl jediným skutečným oficiálním názvem

Československá socialistická republika, a to minimálně až do 31. 12. 1992 a pokud neexistuje ústavní zákon o oficiálním zániku, tak tento název platí do dneška.

Podvod č. 4 – žádný slib prezidenta a poslanců pro Československou federativní republiku a Českou a Slovenskou Federativní Republiku

Vznik České a Slovenské Federativní Republiky a později České republiky a Slovenské republiky je zahalen velmi podezřelými kroky tehdejších tvůrců zákonů vůči nám lidem. Ve dnech 5.-6. 6. 1992 měly proběhnout první svobodné volby. Protože tehdy ještě byla platná několikrát upravovaná Ústava Československé socialistické republiky 100/1960 Sb., tak zvolení poslanci do Federálního shromáždění skládali slib dle této Ústavy. Podle poslední verze 20 ústavního zákona 100/1960 Sb. nejsou v této Ústavě uvedeny žádné oficiální sliby jak poslanců zvolených do tehdejšího Federálního shromáždění, tak není ani žádný oficiální slib prezidenta, protože tyto články byly zrušeny a nebyly nahrazeny žádnými novými. Taková Ústava bez oficiálních slibů prezidenta a poslanců je bezcenný kus ničeho, který nemá žádnou právní váhu a je výsměchem nám lidem.

Dle dostupné úpravy ústavního zákona 143/1968 Sb. verze 19, která byla platná do 31. 12. 1992, se v článku 48 uvádí tento slib pro poslance: "Slibuji na svou čest a svědomí věrnost Československé socialistické republice. Budu dbát vůle a zájmů lidu, řídit se ústavou a ostatními zákony a pracovat k tomu, aby byly uváděny v život." Zároveň se zde uvádí i slib prezidenta, a to v článku 63: "Slibuji na svou čest a svědomí věrnost Československé socialistické republice. Budu dbát blaha národů a národností v ní žijících, své povinnosti budu konat podle vůle lidu a v zájmu lidu a zachovávat ústavu a ostatní zákony." Z toho vyplývá, že až do 31. 12. 1992 jsme byli Československou socialistickou republikou a obě přejmenování tedy na Československou federativní republiku a Českou a Slovenskou Federativní Republiku nebyly oficiálně platné.

Další zarážející fakt je, že k přejmenování na Českou a Slovenskou Federativní Republiku mělo dojít ústavním zákonem 101/1990 Sb. s účinností i platností od 23. 4. 1990, ale tehdejší prezident Václav Havel skládal slib údajně České a Slovenské Federativní Republice až 5. 7. 1990.

Doložení důkazů k č. 4

Aby byla potvrzena platnost Československé federativní republiky a České a Slovenské Federativní Republiky a potažmo oficiální vznik České republiky, tak žádám od všech výše uvedených dlužníků o doložení důkazů, a to **ověřených kopií vlastnoručně podepsaných slibů tehdejšího prezidenta Václava Havla a to jak pro Československou federativní republiku, tak pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku** v okamžiku vzniku těchto názvů, aby mohl oficiálně podepisovat ústavní zákony v těchto nově vzniklých republikách a zároveň **doložení ústavních zákonů**, kde tyto sliby byly oficiálně potvrzeny a oznámeny lidu, čímž se potvrdí právoplatnost jeho podpisů pod ústavními zákony, které v době údajné platnosti existence Československé federativní republiky a poté České a Slovenské Federativní Republiky byly vydávány. Zároveň žádám o **ověřené kopie slibů poslanců Federálního shromáždění** pro Československou federativní republiku a Českou a Slovenskou Federativní Republiku v okamžiku vzniku těchto názvů **včetně doložení ústavních zákonů**, kde tyto sliby byly oficiálně potvrzeny a oznámeny lidu.

Zároveň žádám všechny dlužníky o doložení **ústavního zákona s přesnou citací**, kde se dovoluje prezidentovi republiky, který složil slib předchozí republice, tedy Československé socialistické republice, podepisovat ústavní zákony pro novou republiku, tedy Československou federativní republiku a posléze Českou a Slovenskou Federativní republiku. Pokud žádný takový ústavní zákon neexistuje, jedná se o podvodné jednání, které ruší platnost všech smluv, zákonů a podobných dokumentů, kde se zodpovědná osoba bez platného slibu podepíše.

Zároveň žádám všechny výše zmíněné dlužníky o doložení důvěryhodného důkazu, že v Ústavě 100/1960 Sb. verze 19 a 20 nemusely být uvedeny oficiální sliby prezidenta a poslanců, a i přesto byla Ústava platná.

Podvod č. 5 – Chybějící podpis zastupujícího prezidenta u Ústavy 1/1993 Sb.

Po druhé světové válce jsme se vrátili k původnímu názvu Československá republika, s Ústavou 121/1920 Sb., která byla podepsána dne 29. února 1920 14 zástupci včetně tehdy úřadujícího prezidenta T.G. Masaryka.

9. května 1948 se podepisuje nová Ústava Československé republiky s označením 150/1948 Sb., která je podepsána 23 oprávněnými osobami včetně Klementa Gottwalda právoplatně zastupujícího prezidenta dle Ústavy 121/1920 Sb. § 60.

11. července 1960 se podepisuje další Ústava, a to Československé socialistické republiky s označením 100/1960 Sb., která nahrazuje předchozí, tedy 150/1948 Sb. Tato Ústava je podepsána minimálně 3 oprávněnými osobami včetně tehdy úřadujícího prezidenta Antonína Novotného. Tato Ústava byla platná v mnoha úpravách až do 31. 12. 1992.

V době od voleb z června 1992, kdy nebyl zvolen žádný prezident, byl zastupujícím v pozici prezidenta předseda vlády Jan Stráský, a to v období 21. 7. - 31. 12. 1992. Nová Ústava České republiky 1/1993 Sb. se podepisovala 16. 12. 1992. Toto je jediná Ústava naší země, kde jsou pouze 2 podpisy, ale chybí zde podpis tehdejšího předsedy vlády Jana Stráského v pozici zastupujícího prezidenta.

Doložení důkazů k č. 5

Žádám od všech výše uvedených dlužníků doložení ústavního zákona či jiného zákona a přesnou citaci z něj, který umožňuje, aby Ústava, jakožto jeden z nejvýše postavených právních předpisů v právním státě, mohla být podepsána pouze 2 oprávněnými osobami a mohl chybět podpis tehdy zastupujícího prezidenta, v pozici předsedy vlády, Jana Stráského.

Dále žádám od všech dlužníků seznam oprávněných funkcí, které mohly a které musely podepisovat ústavní zákony, a to včetně uvedení konkrétních zákonů s přesnou citací z nich v období od 29. 12. 1989 až do dneška a zároveň žádám seznam konkrétních osob, které musely podepisovat ústavní zákony v období od 29. 12. 1989 až do dneška.

Podvod č. 6 – existence České republiky paralelně s Československou socialistickou republikou

Z ústavního zákona 53/1990 Sb. s platností a účinností od 6. 3. 1990, který mimochodem byl podepsán pouze 2 oprávněnými osobami, ale chybí podpis tehdejšího prezidenta Václava Havla, je zřejmé, že už tehdy vznikla Česká republika opětovně pouhou změnou názvu z Česká socialistická republika na Česká republika. Ale oficiálně se Československá socialistická republika přejmenovala na Československou federativní republiku až 29. 3. 1990 ústavním zákonem 81/1990 Sb., který byl podepsán 3 oprávněnými osobami včetně tehdejšího prezidenta.

Zároveň ústavním zákonem 67/1990 Sb. s platností a účinností od 13. 3. 1990, opět podepsán pouze 2 oprávněnými osobami bez podpisu tehdejšího prezidenta, byly oznámeny oficiální státní symboly pro tehdy již vzniklou pouhým přejmenováním Českou republiku, které jsou totožné s vyobrazením dle popisu s dnes údajně platným ústavním zákonem 3/1993 Sb., také pouze podepsán 2 oprávněnými osobami bez podpisu předsedy Československé vlády zastupujícího prezidenta, akorát z původního zákona 67/1990 Sb. jsou pravděpodobně záměrně odstraněny přílohy s vyobrazením státních symbolů, ač jsou v zákoně zmíněny. V tu dobu ale platily státní symboly Československé socialistické republiky včetně Ústavy 100/1960 Sb., které s největší pravděpodobností jsou platné do dneška, protože neexistuje ústavní zákon o zániku Československé socialistické republiky.

Příklad popisu velkého státního znaku dle ústavního zákona 67/1990 Sb., který měl platit už od 13. 3. 1990 a měl být nahrazen ústavním zákonem 3/1993 Sb.: „Velký státní znak České republiky tvoří čtvrcený štít, ve kterém v prvním a čtvrtém červeném poli je stříbrný dvouocasý řvoucí lev ve skoku vpravo hledící se zlatými drápy, zlatým vyplazeným jazykem a zlatou heraldickou korunou. Ve druhém modrém poli je stříbrno červeně šachovaná orlice vpravo hledící se zlatým zobákem, zlatými pařáty a zlatou heraldickou korunou. Ve třetím zlatém poli je černá orlice vpravo hledící s červeným zobákem, červenými pařáty, zlatou heraldickou korunou a stříbrnou pružinou na prsou zakončenou jetelovými trojlístky a uprostřed zdobenou křížkem.“

Popis velkého státního znaku dle údajně platného ústavního zákona 3/1993 Sb.:

„Velký státní znak tvoří čtvercý štít, v jehož prvním a čtvrtém červeném poli je stříbrný dvouocasý lev ve skoku se zlatou korunou a zlatou zbrojí. Ve druhém modrém poli je stříbrno-červeně šachovaná orlice se zlatou korunou a zlatou zbrojí. Ve třetím zlatém poli je černá orlice se stříbrným půlměsícem zakončeným jetelovými trojlístky a uprostřed s křížkem, se zlatou korunou a červenou zbrojí.“

Jen proto, že se použilo trochu jiných slovních obrátů, tak výsledný znak je absolutně totožný po vyobrazení.

Doložení důkazů k č. 6

Není možné, aby zároveň na jednom území existovaly 2 státy, tedy Československá socialistická republika a Česká republika a měly různé státní symboly. Žádám všechny výše uvedené dlužníky o vyvracení tvrzení hmatatelným důkazem ne pouhým tvrzením, že tyto ústavní zákony 53/1990 Sb., 67/1990 Sb., 3/1993 Sb. jsou neplatné od počátku jednak z důvodu podvodného klamání vlastního lidu o skutečném názvu svého státu a zároveň z důvodu chybějících podpisů hlavy státu, prezidenta, u těchto ústavních zákonů.

Podvod č. 7 - porušen ústavní zákon 542/1992 Sb.

V ústavním zákoně 542/1992 Sb. článku 3 odst. 2 se jasně píše, že po zániku České a Slovenské Federativní Republiky nesmí nikdo používat státní symboly této republiky. Slovenská republika tento zákon dodržela, ale Česká republika do dnešních dní používá vlajku Československé republiky, která se používala i v České a Slovenské Federativní Republice.

Pokud nám tímto aktem bylo ukázáno, že ani zákonodárci a všichni, kteří se podíleli na vzniku České republiky, nemusí dodržovat své vlastní ústavní zákony, pak by ani lidé nemuseli dodržovat zákony. Z toho může vyplývat, že vše, co vzniklo po porušení tohoto ústavního zákona, je neplatné, tedy měna, doklady, úřady, finanční správa, Česká národní banka, vláda, ministerstva, Policie a další, kteří vystupují pod názvem Česká republika, ale pod vlajkou Československé republiky, Československé socialistické republiky a údajně České a Slovenské Federativní Republiky.

Doložení důkazu k č. 7

Žádám všechny výše zmíněné dlužníky o doložení důkazu, že tento ústavní zákon byl platný v době své účinnosti a musely být splněny podmínky uložené tímto zákonem. Potvrzením tohoto faktu, se potvrdí, že nejsme svrchovaný právní stát, ve kterém se ctí a dodržují zákony. Pak platí, že jsme pouhou veřejnoprávní korporací, jak bylo již potvrzeno Janem Večeřou z Úřadu vlády dne 17. září 2021 č.j. 33112/2021-UVCR-3, kde platí obchodní zákoník a smluvní vztahy.

Podvod č. 8 - zneužití názvu Česká republika

Z důvodu existence názvu CESKA REPUBLIKA LTD, který je oficiálně registrován pod číslem 4706523 u Companies House v Anglii, spadajíc tak pod Companies Act 1985 a zároveň i anglická verze THE CZECH REPUBLIC LTD registrována pod číslem 4706528, viz důkaz č. 4, je zde důvodné podezření, že jsme klamáni o skutečném postavení našeho státu. Podvod je doložitelný i dle právního předpisu 89/2012 Sb. V § 21 tohoto zákona se uvádí, že stát v soukromém právu se považuje za právnickou osobu. V § 132 odst. 2 stejného zákona je jasně deklarováno, že název nesmí být klamavý a v § 134 téhož zákona se píše, že název právnické osoby může obsahovat některý příznačný prvek názvu jiné právnické osoby, je-li pro to důvod v jejich vzájemném vztahu. I v tom případě musí být veřejnost s to oba názvy dostatečně rozlišit.

Z výše uvedeného se dá usuzovat, že se jedná o jednu a tutéž korporaci a my jako lidé jsme klamáni, že žijeme ve svrchovaném právním státě, nebo zde záměrně dochází k porušení výše zmíněných paragrafů občanského zákoníku.

Tomuto podezření nahrává i potvrzení přímo z Úřadu vlády s č. j. 33112/2021-UVCR-3, že jsme pouze veřejnoprávní korporací, viz důkaz č. 3. Korporace je nejstarší druh právnické osoby, znalo ji už římské

právo, a to jako universitates personarum neboli sdružení osob. Dle výkladového slovníku spisovného jazyka českého to znamená právnická osoba s podkladem převážně osobním (např. spolek); druhý význam slova je právoplatný subjekt, umělá osoba vytvořená zákonem ze skupiny nebo posloupnosti osob viz <https://www.etymonline.com/word/corporation>. Pokud je stát pouhou vytvořenou korporací s právy a povinnostmi, tak každý, kdo chce využívat její práva a povinnosti, tak buď musí být jeho členem a toto členství musí být dokazatelné a dobrovolné, a to je ukotveno i ve Všeobecné deklaraci lidských práv článku 20 odst. 2, kdy nikdo nesmí být nucen, aby byl členem nějakého sdružení nebo musí existovat právoplatný smluvní vztah, který musí být rovněž prokazatelný.

Doložení důkazu k č. 8

Žádám od všech výše uvedených dlužníků vysvětlení, proč existují dva téměř totožné názvy České republiky, kdy jeden z nich je název obchodní společnosti a druhý je veřejnoprávní korporací a zároveň vyvráťte důkazem, ne nějakým pouhým tvrzením, že společnosti zaregistrované v Anglii, viz již předložené důkazy, nemají nic společného s naším údajně svrchovaným právním státem.

Podvod č. 9 - Czech republic vedena jako dlužník u UCC

Na oficiálních stránkách UCC (Universal Commercial Code), neboli Jednotného obchodního zákoníku, je možné vyhledat různé dlužníky. Po zadání názvu CZECH REPUBLIC, jak jsme oficiálně užívání v zahraničí, vyjede záznam, že tato korporace je vedena jako dlužník společně s dalšími zeměmi, viz příložený důkaz č. 5. Oficiální webové stránky: <https://fortress.wa.gov/dol/ucc/>

Doložení důkazu k č. 9

Žádám všechny výše zmíněné dlužníky o vyvrácení tvrzení hmatatelným důkazem, že Česká republika neboli také Czech republic, není vedena jako dlužník u UCC a není tedy obchodní korporací, která se musí řídit smluvním/obchodním právem.

Podvod č. 10 - lidé jsou záměrně zaměňováni za občany, tedy právní fikce

V Ústavě Československa 121/1920 Sb. se v § 1 odst. 1 jasně deklaruje, že jedině lid je jediný zdroj veškeré státní moci v republice Československé. Ne občané.

V Ústavě Československé republiky 150/1948 Sb. se v článku 1 odst. 2 píše, že jedině lid je zdrojem veškeré státní moci. Ne občané.

V Ústavě Československé socialistické republiky 100/1960 Sb. se rovněž uvádí v článku 2 odst. 1 že veškerá státní moc patří pracujícímu lidu. Ne občanům.

V Ústavě České republiky 1/1993 Sb. se také v článku 2 odst. 1 píše, že lid je zdrojem veškeré státní moci. Ne občané.

Z těchto čtyř Ústav jasně vyplývá fakt, že jedině lidé, tedy živé lidské bytosti z masa a kostí, mohou být skutečným zdrojem státní moci, veškerého státního bohatství a jedině lidé mohou svěřovat svou důvěru zástupcům, kteří tuto státní moc, ne veřejnou, mohou pouze spravovat, a to prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní, tak jak už je uvedeno v úvodu tohoto trestního oznámení. Rovněž z toho vyplývá, že tito správci nemají žádné pravomoci nad živými muži a ženami a pouze mohou plnit vůli lidu a povinnosti vyplývající z jejich úřadu. Všichni státní zaměstnanci, včetně úředníků finanční správy, nedodrží jak Ústavu, tak Listinu základních práv a svobod a všechny mezinárodní smlouvy, které chrání lidská práva a ve své činnosti se povyšují nad nás lidi, tedy muže a ženy, jakožto živé lidské bytosti a nutí nás přijímat a ztotožňovat se s uměle vytvořenou právní fikcí též známou jakožto bezpohlavní osoba, fyzická osoba, občan a další různá označení. I dle již předloženého důkazu, je JUDr. Jaroslavem Saveljevem z údajného Ministerstva vnitra potvrzeno, že

fyzická osoba je právní pojem, tedy pouhá vytvořená fikce, která je neživá a nemůže tedy za sebe rozhodovat.

Dle mezinárodního práva, které je nad Ústavou České republiky, je zakázáno a zrušeno otroctví, tedy vynucování si čehokoliv bez vědomého souhlasu a jsou zaručená přirozená práva lidí, žen a mužů, která jsou nezcizitelná, nepromlčitelná, nezrušitelná a nezadatelná. Tento fakt je uveden v Listině základních práv a svobod článku 1, kde se i potvrzuje fakt, že lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech, stejně tak je to uvedeno v článku 1 Všeobecné deklarace lidských práv, z které vychází další mezinárodní smlouvy a rovněž i Listina základních práv Evropské unie ctí lidskou důstojnost v článku 1 a svobodu v článku 6. Kdokoli, kdo se snaží uplatnit pravomoc nad mužem nebo ženou, musí prokázat, že získal tuto pravomoc od něho nebo ní s vědomým souhlasem.

Doložení důkazů k č. 10

Žádám o doložení materiálního důkazu od všech výše uvedených dlužníků, že já, žena/muž, což je nezpochybnitelný fakt, který je uveden i ve veřejné listině Hlášení o narození dítěte, jsem osoba, fyzická osoba, poplatník, daňový subjekt či jinak nazývaná právní fikce, a to včetně mého vědomého souhlasu a s mým fyzickým podpisem.

Zároveň žádám o doložení důkazu, kde v zákonech, na které spoléhají výše uvedení dlužníci, je uvedeno, že žena a muž, živa lidská bytost, musí plnit jakékoli povinnosti. Občanský zákoník zmiňuje, že pouze od osoby lze vymáhat povinnosti.

Podvod č. 11 - vynucené občanství jakožto akt otroctví

Občanství je vynucený smluvní vztah zákonem postavený na tichém souhlasu a nevědomosti těch, kterých se týká, tedy nově narozené živé ženy nebo muže, stvrzený veřejnou listinou nazvanou Rodný list, ve kterém je živě narozené ženě nebo muži, přiděleno rodné číslo, které plní funkci identifikačního čísla organizace, jak lze porozumět ze zákona 128/1989 Sb. v bodě 28 § 23 odst. 5. Evidentně toto rodné číslo je velmi důležité pro ty, jenž ho vedou v registrech, jak vyplývá i z již doložené odpovědi ministerstva vnitra, že narození se prokazuje rodným listem, a ne prvotním dokumentem Hlášení o narození dítěte. Navíc rodný list se vystavuje mnohem později než Hlášení o narození dítěte. Nikde však není uveden hlavní účel rodného čísla a proč musí mít živě narozená žena nebo muž přidělené toto číslo. Okamžikem narození, přidělením rodného čísla a zavedením do registrů se z živě narozené ženy nebo muže stává občan, který je fyzickou osobou a ta je pouhým právním pojmem též známým jako fikce, tedy něco neexistujícího a neživého. Opět z již doložené odpovědi z ministerstva vnitra, je potvrzeno, že matriky jsou státní evidencí narození, uzavření manželství, vzniku registrovaného partnerství a úmrtí fyzických osob na území České republiky a zároveň rodný list prokazuje narození fyzické osoby. Z toho jasně vyplývá, že Hlášení o narození dítěte je dokument zaznamenávající fakt živého narození, kdežto rodný list prokazuje „narození“ neboli vznik právní fikce osoby.

Neexistuje žádný zákon, kde by bylo jasně napsáno, že takovouto bezpohlavní fyzickou osobou je muž a žena. Kdokoli, kdo to pouze tvrdí bez hmatatelného důkazu, používá pouhou vyvratitelnou domněnku, protože podle článku 1 Všeobecné deklarace lidských práv i Listiny základních práv a svobod jsou lidé svobodní a rovní v důstojnosti i v právech a pokud nedají svůj vědomý souhlas k jakémukoli úkonu, tak si nikdo nemůže vynucovat jakékoli pravomoci nad nimi a pokud tak činní, naplňuje skutkovou podstatu otroctví, které bylo světově zrušené.

Dalším faktem o otroctví je uváděný pojem na rodných listech „zúčtovatelný tiskopis“, ve významu, jehož úhradu lze žádat nebo takový, který je třeba účetně zachycovat. Z tohoto výkladu je jasné, že jednak se jedná o ceninu, se kterou se pravděpodobně obchoduje a vedou se o ní účetní záznamy jednak bez vědomí toho/té, komu je tato cenina vystavena, a tedy i bez jeho/jejího vědomého souhlasu.

Rodný list lze považovat za jakousi smlouvu se státem, kdy od okamžiku jeho vystavení jsme lidé nuceni se ztotožňovat s jménem v něm uvedeným a vytvořeným rodným číslem, tedy jakýmsi identifikátorem a díky němuž jsme nuceni k povinnostem ze strany zaměstnanců údajné finanční správy.

Občanství nevzniká na základě dobrovolného vědomého souhlasu zúčastněných stran, ale na základě vynucených zákonů a podpisů třetích stran, kterými jsou matka a otec nově narozeného potomka. Občanství naplňuje skutkovou podstatu trestného činu otroctví, kdy ten, kterého se status občana týká, nemá žádnou svobodnou vůli, jakožto jedno z přirozených práv muže a ženy, tuto smlouvu se státem přijmout nebo odmítnout, ale je mu vnucena. V tomto podvodu je pak utvrzován(a) po zbytek svého života.

Každý, kdo nutí živou lidskou bytost, ženu nebo muže, ztotožnit se s vytvořenou fikcí v rodném listu, se dopouští trestného činu otroctví, diskriminace a nátlaku. Povinnosti mohou být vymáhány pouze od osoby dle zákona 89/2012 Sb. § 17 druhá věta, tedy něčeho bezpohlavního a fiktivního pouze vytvořeného právem.

Všeobecná deklarace lidských práv, jakožto podklad pro všechny smlouvy a úmluvy o lidských právech, v článku 6 má napsáno, že každý má právo na to, aby byla uznávána jeho právní osobnost. Každý má právo na sebeurčení a vyjádření své svobodné vůle a každý má své právo, aby byl respektován a uznáván jakožto žena nebo muž, svobodná živá lidská bytost se svými nezcizitelnými přirozenými právy.

Doložení důkazů k č. 11

Žádám od všech výše uvedených dlužníků vyvracení hmatatelným důkazem tvrzení, že občanství není dobrovolný akt, ale jedná se o vynucený smluvní vztah s vynucenými povinnostmi, které jsou zneužívány zaměstnanci údajné finanční správy, kdy nás nedobrovolně nutí platit daně.

Zároveň od všech výše uvedených dlužníků žádám doložení mého fyzického podpisu na Rodném listu a potvrzení, že všechny doklady, které kdy byly vydané na jméno uvedené v rodném listu po datu 1. 1. 1993 jsou právoplatné.

Pokud nebude potvrzena platnost dokladů, kterými jsou občanský průkaz, cestovní pas, řidičský průkaz a kartička pojištěnce vydané Českou republikou, tak všechny smlouvy, které kdy byly uzavřeny na základě těchto dokladů jsou nulitní a neplatné od počátku, kde platí, že vše, co bylo získáno těmito smlouvami podvodem musí být navráceno každému, kdo byl takto podveden, tedy včetně mne.

Podvod č. 12 - platnost československého občanství

Jak bylo potvrzeno zaměstnancem Jaroslavem Saveljevem údajného Ministerstva vnitra České republiky, již v předloženém důkazu, tak občanem se fyzická osoba stává nabytím státního občanství. S odkazem na Ústavu 1/1993 Sb., čl. 12 odst. 1, se tento zaměstnanec odkazuje na zákon o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, aktuálně 186/2013 Sb., kde z tohoto zákona není jasné, jakým způsobem získali státní občanství České republiky všichni občané narození před datem 31. 12. 1992. Protože platí dle Ústavy čl. 12 odst. 2, že nikdo nemůže být proti své vůli zbaven státního občanství, takže musí existovat oficiální dokument, který potvrzuje, že občan vědomě souhlasí se změnou československého občanství na státní občanství České republiky a nejedná se o pouhou libovůli zákonodárců, kteří pouze podvodně přejmenují republiku ústavní zákonem a pak se na něj odkazují.

Zákon 40/1993 Sb. je v rozporu jednak s Ústavou České republiky, článek 12 odst. 2 a zároveň s mezinárodní Všeobecnou deklarací lidských práv, článek 15, kde se píše o státní příslušnosti, ne

občanství a nikdo nesmí být svévolně zbaven své státní příslušnosti. Tedy právní fikce, občan, má právo na svou prvotní státní příslušnost, kterou získal narozením a nikdo ho nemůže této příslušnosti zbavit bez jeho vůle, pokud fikce nějakou vůli má. A protože zatím nebyl předložen žádný oficiální ústavní zákon o zániku Československé socialistické republiky, tak nadále existuje i československé občanství.

Doložení důkazů k č. 12

Jeden z důkazů je požadován již v podvodu č. 2 a to doložení ústavního zákona o zániku Československé socialistické republiky.

Žádám od všech výše zmíněných dlužníků doložení takového dokumentu, kdy právní fikce vytvořená na mé jméno vědomě přijala a stvrdila svým podpisem nové státní občanství České republiky.

Bude-li důkaz postaven na argumentaci ústavního zákona 40/1993 Sb., pak žádám o doložení právoplatnosti tohoto zákona z důvodu podpisu pouze 2 osob, a to doložením, kdo všechno byl v té době povinován tento zákon podepsat včetně jmenného seznamu a zároveň chci doložit, kde v tomto zákonu je zmíněno československé občanství, případně podložit citací ze zákona o nabývání a pozbývání československého občanství, jakým způsobem se pozbývalo.

Pokud nic z požadovaného nebude doloženo, platí, že všichni narození před 1. 1. 1993 jsou v registrech vedeni stále jako českoslovenští občané a tím pádem, kdekoliv v zákoně je cokoli povinován občan České republiky dle zákonů vzniklých a účinných od 1. 1. 1993 včetně úprav zákonů po tomto datu, tak se povinnosti ani na tyto občany, právní fikce, nevztahují.

Podvod č. 13 - vyvratitelné domněnky v zákonech

Nejčastěji užívané vyvratitelné domněnky v zákonech jsou – zřizuje se, považuje se, rozumí se, má se za to a podobná zavádějící slovní spojení, kde není jasně definováno, kdo skutečně něco zřizuje, kdo přesně má něco považovat, kdo má něčemu rozumět, kdo přesně má mít něco za to či ono a podobně. Výklad takovýchto ustanovení je pak více významový a tedy klamavý. Pokud je cokoli klamavě podáváno s několika významy, jedná se o podvodné jednání s cílem získání prospěchu pro sebe případně pro někoho dalšího a takové ustanovení zákona je neplatné. Nehledě na samotný fakt, že zákon, jakožto pouhé slovo, nemůže nic zřídit. Jsou to pouze lidé, kteří mají tuto schopnost.

Další fakt, který se v zákonech uvádí, že pouze bezpohlavní osoby v různých názvech např. poplatník, dlužník, daňový subjekt, fyzická osoba apod. jsou něco povinovány. Neexistuje nikde v žádném zákoně, že konkrétně muž a žena jsou něco povinováni. Existuje pouze vyvratitelná domněnka všech, kteří považují muže a ženu za osobu. Nezpochybnitelný fakt, že lidé jsou svobodní a rovní v právech je zakotven v člancích 1 u Všeobecné deklarace lidských práv i Listině základních práv a svobod a obě jsou nadřazeny všem ostatním zákonům a platí zde lex superior derogat legi inferiori.

Pokud všechny organizační složky státu jsou rovněž registrovány jako obchodní společnosti v zahraničí v oficiálním registru společnosti Dun&Bradstreet, tak jsme klamáni o skutečných pravomocích těchto rádoeb státních orgánů.

Celý právní systém je postaven pouze na domněnkách, které jsou buď vyvratitelné nebo nevyvratitelné.

Doložení důkazu k č. 13

Žádám od všech výše uvedených dlužníků doložení důkazu a přesné citace ze zákona, že žena a muž, jakožto svobodné lidské bytosti **jsou** osoby, fyzické osoby, daňové subjekty, poplatníci apod.

Občanský zákoník opět používá pouze vyvratitelnou domněnku v § 19 odst. 1, že bezpohlavní člověk **se považuje** za osobu, což není fakt ani důkaz, že se jedná o ženu a muže, jakožto jediného správného označení právního a politického statusu.

Rovněž žádám od všech výše zmíněných dlužníků, aby doložili důkaz, že zákon, jakožto pouhé slovo, může někoho fyzického s pravomocemi zřídit. Pokud žádný takový důkaz neexistuje, potvrdí se, že fyzicky neexistuje žádný údajný orgán veřejné moci, ale existují pouze konkrétní zástupci určitých funkcí s plnou vlastní trestněprávní zodpovědností za výkon své činnosti.

Podvod č. 14 – Generální finanční ředitelství vedeno jako obchodní společnost u Dun&Bradstreet a žádná registrace finančních úřadů v RESu

V České republice je oficiální registr ekonomických subjektů (RES), které mají své IČ k podnikání. Generální finanční ředitelství má IČ 72080043, právní forma je organizační složka státu.

Navíc v tomto registru nikde nelze najít registraci jakéhokoliv finančního úřadu, takže se nejedná o žádný ekonomický subjekt s žádnými pravomocemi a prakticky neexistuje. Pouhá zmínka v zákoně 456/2011 Sb. o finančním úřadu jakožto organizační složce státu není žádným důkazem jakékoliv existence a pokud navenek finanční úřady vystupují jako nějaké právnické osoby, které uplatňují nějaké pravomoci, musí existovat oficiální zřizovací listina, která je pro organizační složky státu povinná nebo jiný oficiální důkaz o zřízení.

Generální finanční ředitelství je pouhou organizační složkou státu, která musí být zřízena na základě zřizovací listiny dle zákona 219/2000 Sb. a dle vyhlášky 62/2001 Sb. je v § 2 jasně stanoveno, co musí zřizovací listina obsahovat.

Stejně tak existuje oficiální zahraniční veřejný registr od společnosti Dun&Bradstreet, která vede seznam obchodních korporací. V tomto oficiálním registru po zadání názvu Generální finanční ředitelství se zobrazí registrace s D-U-N-S číslem: 366983178, viz důkaz č. 16.

<https://www.dnb.com/de-de/upik-en.html>

https://www.dnb.com/business-directory/company-profiles.gener%C3%A1ln%C3%AD_finan%C4%8Dn%C3%AD_%C5%99editelstv%C3%AD.a125adba4a5a3b50611e6fbf86b532fc.html

Doložení důkazů k č. 14

Žádám všechny výše uvedené dlužníky o vyvracení, hmatatelným důkazem, faktu, že Generální finanční ředitelství je vedeno jako pouhá obchodní korporace v oficiálním zahraničním registru společnosti Dun&Bradstreet.

Zároveň žádám všechny výše uvedené dlužníky o zákon, který umožňuje, aby společnost, která je registrovaná v zahraničí jako obchodní společnost, ale zároveň vystupuje jako orgán veřejné moci v České republice, mohla podnikat na území mimo Českou republiku. Popřením faktu, že Generální finanční ředitelství je registrováno v oficiálním zahraničním registru jako obchodní společnost, budou popřeny rovněž všechny oficiální registry v České republice včetně statistického úřadu, kde je Generální finanční ředitelství zaregistrováno.

Žádám všechny výše uvedené dlužníky údajné finanční správy o doložení ověřené kopie zřizovací listiny Generálního finančního ředitelství a ověřené kopie zřizovací listiny Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj. Dále žádám o vysvětlení, proč žádný finanční úřad, který je organizační složkou státu, není veden v oficiálním registru ekonomických subjektů a proč nemá zřízené své IČ, když vybírá daně a penále a musí dle zákona o účetnictví vést o tom účetní záznamy.

Podvod č. 15 – podezření na neplatnost zákonů používaných zaměstnanci údajné finanční správy

Pokud nebudou všemi v úvodu uvedenými dlužníky doloženy důvěryhodné důkazy o právoplatnosti existence České republiky jakožto svrchovaného a právního státu tak, jak je požadováno v bodech 1-9 a zároveň pokud nebudou předloženy důvěryhodné důkazy, ne pouhá tvrzení, o oficiálním zániku Československé socialistické republiky, stejně jak existuje ústavní zákon o zániku České a Slovenské Federativní republiky, ať už je platný nebo ne, tak platí, že všechny právní předpisy vzniklé po prvním přejmenování Československé socialistické republiky, to je od 29. 3. 1990, jsou nulitní a neplatné. Tedy i zákony 456/2011 Sb., 500/2004 Sb., 40/1993 Sb., 280/2009 Sb., 586/1992 Sb., 563/1991 Sb. a ostatní, na které spoléhají dlužníci uvedení v tomto trestním oznámení.

Zákon 586/1992 Sb., opětovně podepsán pouze 2 osobami, i zákon 280/2009 Sb. je v rozporu s Listinou práv a svobod 2/1993 Sb. článkem 26 odst. 3 kde se píše, že každý má právo získávat prostředky pro své životní potřeby prací a nikde se zde neuvádí, že z nich musí cokoli odvádět. Navíc takto získané prostředky jsou soukromým majetkem a ten je rovněž chráněn Listinou základních práv a svobod článek 11 odst. 1 a právo vlastnit majetek je zakotveno i v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie.

Doložení důkazu k č. 15

Žádám výše uvedené dlužníky z finanční správy, aby vyvrátili čestným prohlášením, že zákon 586/1992 Sb. i 280/2009 Sb. nejsou v rozporu s Listinou základních práv a svobod a jsou platné dle doložených důkazů v bodech 1-9, a navíc, že zákon 586/1992 Sb. byl podepsán všemi, kdo byli povinováni v té době ho podepsat, včetně jejich jmenovitého seznamu a podloženo zákonem, který určoval, kdo v té době byl oprávněn a povinen zákony podepisovat, aby byly platné.

Podvod č. 16 – rozpor a klamavé ustanovení v zákonech používaných zaměstnanci údajné finanční správy

Bude-li prokázána právoplatná existence České republiky, jakožto svrchovaného, právního státu, a ne pouhé veřejnoprávní korporace, stále existují klamavá a rozporuplná tvrzení v zákonech, které snižují platnost těchto zákonů.

a) Zákon 586/1992 Sb., viz podvod č. 15. Navíc, pokud jsou stále platné Haagské úmluvy na našem území, tak dle Úmluvy (IV) o zákonech a zvyklostech pozemní války a její příloha: Pravidla týkající se zákonů a zvyklostí pozemní války. Haag, 18. října 1907, dle článku 46 platí, že soukromý majetek nelze zabavit.

b) V zákoně 456/2011 Sb. § 1 odst. 2 se používá právní domněnka „se zřizují“, kdy v reálném světě se nic samo nezřídí. Toto je klamavé a vyvrátitelné ustanovení. Navíc dle stejného paragrafu se uvádí, že všechny údajné orgány finanční správy jsou organizačními složkami státu. Ty mají povinnost dle 219/2000 Sb. § 4 mít zřizovací listinu a dle vyhlášky 62/2001 Sb. v § 2 odst. 1 písm. a) se uvádí, kdo organizační složku zřídil a v písm. e) pro jaký účel byla zřízena. Navíc ze zákona 219/2000 Sb. a vyhlášky 62/2001 Sb. jasně vyplývá, že jediný účel organizačních složek je hospodařit s jim svěřeným majetkem státu. Dále organizační složky státu nejsou právnické osoby, takže je zde důvodné podezření, jaké skutečně pravomoci mají a zda mohou kromě hospodaření se svěřeným majetkem vést správu daní, vystavovat nedoplatky, exekuční příkazy, zástavy a cokoli vymáhat a zda vůbec mohou vystupovat před soudem.

c) Dále zákon 456/2011 Sb. v § 1 odst. 4 uvádí, že Generální finanční ředitelství je účetní jednotkou, ale finanční úřady nejsou a jsou pouze vnitřními jednotkami Generálního finančního ředitelství. Tento paragraf je v rozporu se zákonem 563/1991 Sb. § 1 odst. 2 písm. c), kde není uvedena žádná výjimka pro organizační složky státu, takže i údajné finanční úřady, pokud skutečně existují, musí být účetními

jednotkami a jejich povinnost je dána v § 6 odst. 1 stejného zákona. Na základě tohoto paragrafu je povinností každé účetní jednotky na jakýkoliv nedoplatek, pokutu, či požadavek na platbu vystavit řádnou fakturu a vést o tom účetní záznam, který, v případě nutnosti, musí předložit. I zákon 219/2000 Sb. § 3 a 4 potvrzuje, že organizační složky státu jsou účetními jednotkami a nejsou právníckými osobami.

d) Zákon 280/2009 Sb. je postaven na označení, kdo všechno se může vydávat za správce daně, protože v § 10 odst. 1 tohoto zákona se uvádí pouze obecný pojem „správní orgán“ nebo „jiný státní orgán“ aniž by byl zmíněn jakýkoliv zákon, kde jsou tyto orgány přesně specifikovány, takže je to postaveno opětovně na domněnce, že je to obecně známý stav, ale pouhé domněnky nejsou žádným důkazem. Zákon 456/2011 Sb. sice uvádí, že finanční správa je soustava správních orgánů, ale Generální finanční ředitelství, jakožto jediné registrované jako ekonomický subjekt je organizační složka státu, která se řídí zákonem 219/2000 Sb. a zde se nikde neuvádí, že organizační složky státu jsou správními orgány nebo orgány veřejné moci.

e) V zákoně 500/2004 Sb., který rovněž rádi využívají zaměstnanci údajné finanční správy, se opětovně používá vyvratitelná domněnka, viz podvod č. 13, v § 24 odst. 1, kde se uvádí, že pokud písemnost není vyzvednuta ve lhůtě 10 dní, tak „se považuje“ za doručenou poslední den této lhůty, to stejné je uplatňováno i v případě doručování do datové schránky. Takovéto klamavé tvrzení je podvodným jednáním s cílem získání prospěchu pro sebe, případně někoho dalšího bez možnosti vyjádření souhlasu či nesouhlasu adresáta. Slovní spojení „považuje se“ není fakt, že je nebo není něco doručeno.

f) V žádném zákoně není uveden jasný fakt, že zaměstnanci Generálního finančního ředitelství jsou zároveň zaměstnanci příslušných finančních úřadů. Fakt, že všichni údajní zaměstnanci finanční správy jsou pouze zaměstnanci Generálního finančního ředitelství, byl potvrzen dotazem přímo na Generální finanční ředitelství a důkaz byl již předložen. A stejně tak neexistuje žádný jasný důkaz v zákoně 280/2009 Sb., že tito zaměstnanci mají pravomoc správce daně, který je pouhá právní fikce, jak dokládá výklad v § 10 odst. 1, tedy něco neživého bez schopnosti řeči a rozumu a proto § 12 odst. 1 daňového řádu je podvodné tvrzení, že něco neživého (správce daně) vykonává pravomoc prostřednictvím úředních osob, protože nelze udělit zplnomocnění od něčeho neživého (správce daně) úřední osobě, zároveň v § 24 odst. 2 zákona 280/2009 Sb. je jasně dáno, že se úřední osoba musí prokázat, že má oprávnění jednat za údajný finanční úřad.

g) V žádném zákoně jsem nenašla, že úřední osoby vydávající se za správce daně mají stejná oprávnění jako soudci, tedy že mohou vydávat bez soudního rozhodnutí exekuční příkazy, zástavy, případně dávat návrhy na dražbu. Úřední osoby vystupující za údajný finanční úřad se ve svých obchodních nabídkách, označených jako E X E K U Č N Í P Ř Í K A Z odkazují i mimo jiné na zákon 99/1963 Sb., který dle § 1 tohoto zákona je výhradně určen pro soudy.

h) Nikde v zákoně není uvedeno, zda daň, jakožto nějaké peněžní plnění, je dobrovolná nebo ne a že ho musí platit žena a muž. Pokud daně nejsou dobrovolné, jsou v rozporu minimálně s článkem 1 Listiny základních práv a svobod a jedná se o uplatňování otroctví. Protože finanční úřady jsou údajně organizačními složkami státu, ale nejsou účetními jednotkami dle 456/2011 Sb., nejsou právníckými osobami, ale jsou účetními jednotkami dle zákona 219/2000 Sb., pak je velmi klamavé určit, kdo skutečně jsou a jaké mají pravomoci.

Doložení důkazů k č. 16

16 a) důkaz bude doložen v podvodu č. 15

16 b) důkaz bude doložen v podvodu č. 14

16 c) Žádám od dlužníků finanční správy, aby důvěryhodným důkazem nebo čestným prohlášením pod trestem za křivou přísahu prokázali, že se nejedná o rozpor mezi zákony.

16 d) důkaz zřizovací listiny jak Generálního finančního ředitelství, tak Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj bude doložen k podvodu č. 14

16 e) Žádám dlužníky těchto obchodních nabídek, jakým způsobem prokazují skutečné převzetí zásilek do vlastních rukou, případně vyzvednutí v datové schránce. V případě, že neexistuje fyzické doručení stvrzené podpisem adresáta, tak se jedná o nedobrovolný akt, takže naplňuje skutkovou podstatu trestného činu otroctví, kdy si dlužníci něco vynucují nátlakem.

16 f) Žádám od výše uvedených dlužníků finanční správy, aby dle § 24 odst. 1 zákona 280/2009 Sb. prokázali své oprávnění, že jsou jednak zaměstnanci fyzicky existujícího Generálního finančního ředitelství a zároveň příslušného finančního úřadu a rovněž doložili zplnomocnění k zastupování přímo od fyzicky existujícího Generálního finančního ředitelství nebo konkrétního finančního úřadu.

16 g) Žádám dlužníky, aby doložili důkaz, že mají oprávnění používat zákon 99/1963 Sb., který je výhradně určen soudům, že mají stejné pravomoci k výkonu své činnosti jako soudci, skládají stejný slib a zároveň, že mohou bez oficiálního soudního rozhodnutí vydat exekuční příkaz, zřídit zástavu, případně dát návrh na dražbu a zároveň doložili, že tento zákon i zákon 280/2009 Sb. se vztahuje na ženy a muže včetně přesné citace z tohoto zákona.

16 h) Žádám všechny výše uvedené dlužníky o doložení zákona s přesnou citací, kde je uvedeno, zda je daň dobrovolná nebo ne a zda ji musí platit žena a muž a zároveň žádám doložení na jakém právním základě je postaven smluvní vztah placení daní. Dále žádám všechny dlužníky o doložení důkazu, že i ne-právní osoba a ne-účetní jednotka nazývaná finanční úřad může vybírat peníze a peněžní prostředky, aniž by o tom musela vést záznamy dle zákona o účetnictví.

Podvod č. 17 - fyzická neexistence jakéhokoliv orgánu finanční správy, a tedy žádné pravomoci úředních zaměstnanců/úředních osob

Celý právní svět je postaven na právní fikci. Právní osoba, fyzická osoba, jakákoliv jiná organizace či jakýkoliv orgán státu jsou pouhé názvy na papíře nebo v elektronickém světě vedené ve fiktivních registrech. Jsou to neživé entity a pouhé smyšlené právní pojmy. Nejsou to žádní skuteční lidé, živé lidské bytosti se schopností rozumu a řeči, nemohou psát ani vystupovat nebo se hájit před soudy. Pokud fyzicky neexistují žádné orgány veřejné moci, banky, právní osoby, fyzické osoby, tak nemohou ani existovat pravomoci, které jsou těmto subjektům přisuzovány, protože nemohou nikoho zplnomocnit k jejich zastupování. Proto každý, kdo se vydává za orgán veřejné moci, správní orgán či jinak nazvaný orgán, jedná a koná pouze na vlastní trestněprávní zodpovědnost.

Doložení důkazu č. 17

Žádám od všech výše zmíněných dlužníků o doložení průkazného důkazu, ne pouhého tvrzení, o fyzické existenci Generálního finančního ředitelství, Odvolacího finančního ředitelství a všech finančních úřadů, které jsou uvedeny v zákoně 456/2011 Sb., a to, že se jedná o někoho, na koho je možné si fyzicky sáhnout a že má schopnost řeči, může udělovat plné moci k zastupování svým zaměstnancům a může za sebe vystupovat a hájit se u soudu. Zřizovací listina dle zákona 219/2000 Sb. a vyhlášky 62/2001 Sb. pouze potvrzuje existenci na papíře a v elektronickém světě ne fyzickou existenci.

V případě, že žádný takový důkaz neexistuje, tak veškerou trestněprávní odpovědnost včetně všech právních důsledků nese každý úředník, zaměstnanec, tedy každý dlužník uvedený v tomto trestním oznámení, který si přisvojuje pravomoci těchto neživých subjektů. Každý, tedy včetně mě, kdo je

poškozen takovýmto protiprávním jednáním těchto dlužníků má nárok na odškodnění, který je zakotven i v Listině základních práv a svobod 2/1993 Sb. článek 36 odst. 3, ale především jakýkoliv předpokládaný smluvní vztah je neplatný od počátku a každý, který se díky tomuto podvodnému jednání obohatil, je povinen vrátit vše, co bylo takovýmto jednáním získáno.

Podvod č. 18 – zneužívání osobních údajů

V mezinárodních smlouvách o ochraně osobních údajů jsou jasně stanovená pravidla, jakým způsobem mohou být uchovávány, zpracovávány a užívány osobní údaje. Nadřazenou mezinárodní smlouvou je General Data Protection Regulation 2016/679 od Evropské unie. V článku 17 tohoto právního předpisu se píše o právu být zapomenut, pokud jsou osobní údaje zpracovávány nezákonně, což je kdykoliv, kdy tyto údaje byly získány podvodem.

Výše zmínění dlužníci jsou povinni prokázat, jakým způsobem získávají jejich podřízení údaje o poplatnících, a zda mají jejich souhlas s užíváním jejich osobních údajů.

Podvod č. 19 – podvodné označení orgánů veřejné moci místo orgánů státní moci

Ve všech Ústavách naší země od roku 1918 – 121/1920 Sb., 150/1948 Sb., 100/1960 Sb., 1/1993 Sb. – se píše, že lid je zdrojem **státní moci**. Tuto státní moc pak vykonává prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní. Z tohoto jasně vyplývá, že jediné orgány státní moci jsou oprávněné jednat a konat na našem území. Dnes všechny orgány zastupující stát vystupují pouze jako **orgány veřejné moci**, což potvrzuje odpověď z důkazu č. 3, že Česká republika je pouze veřejnoprávní korporací a není tedy svrchovaným právním státem, kde jsou orgány státní moci. Tímto faktem je porušena jakákoliv Ústava naší země a jsme jako národ klamáni o svrchovanosti našeho státu. Veřejnoprávní korporace spadají pod smluvní neboli obchodní právo a je jejich povinností prokázat právoplatné smlouvy s jednající stranou, kdy pouze na jejím podkladu je možné od protistrany cokoli vyžadovat. Výše uvedení dlužníci Generálního finančního ředitelství, Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Moneta Money Bank, a. s. a odtahute.cz nemají právoplatné smlouvy se mnou ženou.

Zároveň je zde prostor pro pochybnost, komu skutečně takovéto orgány veřejné moci slouží.

Rovněž i Generální finanční ředitelství je vedeno jako orgán veřejné moci, jak je možné dohledat ve veřejném rejstříku Czechpointu, pokud je platný.

[https://www.czechpoint.cz/sovm/hledat?
&extendedSearch=no&searchCriterium=ALL&searchValue=gener%C3%A1ln%C3%AD+finan%C4%8Dn
%C3%AD+%C5%99editelstv%C3%AD](https://www.czechpoint.cz/sovm/hledat?&extendedSearch=no&searchCriterium=ALL&searchValue=gener%C3%A1ln%C3%AD+finan%C4%8Dn%C3%AD+%C5%99editelstv%C3%AD)

Doložení důkazů k č. 19

Žádám od všech výše zmíněných dlužníků vysvětlení a doložení důvěryhodného důkazu, proč a kdy na našem území byly orgány státní moci nahrazeny orgány veřejné moci. Tvzení, že státní a veřejná moc jsou totožné je nepravdivé, proto žádám o doložení přesného právního výkladu státní moci a veřejné moci.

Žádám všechny výše uvedené dlužníky o doložení platného smluvního vztahu se mnou.

Podvod č. 20 – účet pro platby daní vedený u obchodní společnosti ne státní instituce

Česká národní banka sama v již předloženém důkazu nezpochybnila, že je vedena jakožto obchodní korporace v soukromé zahraniční společnosti Dun&Bradstreet, čímž potvrdila, že nemá žádnou státní pravomoc, jinak by v takovémto registru nemohla být vedena, proto platí, že není státní bankou, ale

soukromou korporací. Stejně jakožto všechny instituce, je rovněž i Česká národní banka fyzicky neexistující subjekt, kde se za něj pouze vydávají její zaměstnanci bez jakéhokoliv platného zplnomocnění přímo od České národní banky. Pokud neexistuje důkaz o její fyzické existenci, pak nemá žádnou pravomoc ani vydávat měnu, která, jak zaměstnanci v přiloženém důkazu č. 80 potvrdili, je stejně jen fiat měna, tedy ve významu „budiž“ měna, tedy něco, co nemá žádnou reálnou hodnotu, která se na papírech nazvaných bankovky uvádí a rovněž nemá pravomoc udělovat žádné licence.

Pokud tato instituce není státní, pak je otázkou, na jaké skutečné účty a komu se platí veškeré daně, protože jak uvedl zaměstnanec Generálního finančního ředitelství v již předloženém důkazu, tak se nejedná o transparentní účty, což dává prostor pro spekulace, kde skutečně tyto peněžní prostředky končí, pokud neexistuje veřejný způsob kontroly.

Doložení důkazů k č. 20

Žádám od všech výše uvedených dlužníků, aby doložili důkaz o fyzické existenci České národní banky, důkaz – jmenný seznam osob, které musely tento zákon podepsat - o platnosti zákona 6/1993 Sb., kde opět chybí podpis osoby zastupujícího prezidenta v době podpisu tohoto zákona a důkaz, že všechny účty, které používají, jsou jednak vedeny v České republice a že jejich majitelem je stát Česká republika a ne veřejnoprávní korporace Česká republika či jiná, a zároveň doložili, že peněžní prostředky zaplacené na daních jsou určeny pro potřeby nás lidí na našem území a nejsou jimi podporovány válečné konflikty, čímž by docházelo k porušení závazku dodržování světového míru.

Č. 21

Žádám všechny výše uvedené dlužníky z finanční správy o doložení důkazu, kolik se ročně vybralo na daních z příjmů a na dani z nemovitosti za rok 2023, pokud tyto údaje ještě neexistují, tak pak za rok 2022.

Závěr

Pokud nebudou vyvrácena má výše vznesená tvrzení, nebudou doloženy požadované důkazy, které potvrdí právoplatnost existence České republiky, právoplatnost zákonů a právoplatné pravomoci všech výše zmíněných dlužníků, potvrdí se trestné činy všech těchto dlužníků a pak žádám o jejich okamžité propuštění z jejich funkce. Zároveň žádám o výmaz všech mých osobních údajů a zakazuji komukoliv nakládat s mými údaji bez předem uděleného souhlasu.

Všechny výše uvedené podvody vnímám jakožto zásadní pro potvrzení protiprávního konání výše zmíněných dlužníků a je jejich povinností, aby doložili průkazné důkazy na svoji obhajobu a vyvrátili tvrzení, které jsou zde uvedené.

Je Vaší povinností, Igore Stříži v pozici nejvyššího státního zástupce a správce tohoto trestního oznámení, abyste spravedlivě vyhodnotil všechny podvody zde uvedené, na základě všech požadovaných a předložených důkazů v trestním oznámení s referenčním číslem 1/2024 ze dne 29. 4. 2024 a sjednal spravedlivou nápravu, a to bez zbytečných průtahů.

Dávám vám, Igore Stříži souhlas s užitím mých údajů v hlavičce tohoto trestního oznámení, k zaslání odpovědi o zahájení trestního řízení, dalším postupu a jakým způsobem můžu nahlížet do spisu. Tento vědomý souhlas uděluji pouze Vám. V případě, že byste ze závažných důvodů nemohl Vy osobně se zabývat tímto trestním oznámením, případně budete vyžadovat spolupráci někoho dalšího a předával jste mu/jí mé osobní údaje, je vaší povinností mě o tomto informovat, abych mohla svobodně souhlasit s touto změnou a nebyl na mne páchán nátlak například ze strany korporace Policie Česká republika, která rovněž není orgánem státní moci a nemá se mnou uzavřenou právoplatnou smlouvu.

S úctou,

xxxxxxx, věřitel a beneficiant